

## AKATYST KU CZCI ŚW. KLARY Z ASYŻU

Tekst: s. M. Teresa Pechman OCPA

### PROEMION

Ojcu, Synowi, Duchowi sława, cześć i chwała  
za cnót perłami ozdobioną świętą Klarę,  
która jaśnieje w niebie promienna zasługami,  
ośniewa na ziemi cudami, imieniem jasna,  
miłością najjaśniejsza, uboga dziewica objęła ubogiego Chrystusa,  
teraz modłami swymi prowadzi do Królestwa Bożego, tych, co wołają:

Bądź pozdrowiona, Święta nasza Matko Klaro

### STASIS PIERWSZA

#### IKOS 1

Asyż Stwórca żywota każdego podwójną naznaczył świętością.  
Najpierw za sprawą cudu nawrócenia Franciszka  
po umbryjskiej ziemi rozbrzmiała na nowo Dobra Nowina,  
potem Pan niezwykle ziarno zasiał w dostojnej rodzinie:  
Klarę czystą, od łona matki wybraną w odwiecznym zamyśle,  
uczynił swoim błogosławieństwem szlachetniejszą, aby wołano:

Witaj, dostojna pochodzeniem, dostojniejsza przez czyny  
Witaj, postępująca w świętych obyczajach w ojcowskim domu  
Witaj, odrzucająca z ciałem i światem przymierze  
Witaj, miła Bogu i ludziom

Witaj, żegnająca śmiało światowe próżności  
Witaj, skrywająca włosiennicę pod drogocennymi szatami  
Witaj, całkowicie polegająca na Chrystusie  
Witaj, bo najcenniejsza była dla ciebie Boża łaska

Witaj, omijająca roztropnie zwodnicze sidła  
Witaj, bardziej podobąca się tobie wżgarda świata niż zaszczoty  
Witaj, bo wołałaś gromadzić skarby w niebie niż na ziemi  
Witaj, bo dokonałaś błogosławionego wyboru

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

#### KONDAKION 2

Bogobojna matka Ortolana, pani wielce szlachetna,  
niosąc pod serce to nowe życie, niepewna przyszłości  
została pocieszona proroczym słowem Ukrzyżowanego.  
Zrodziła dla chwały Kościoła świętą córkę,  
uczyła miłosierdzia i wiary, tę, którą Bóg uczynił naczyniem swej łaski,  
aby imieniem jasna rozjaśniła ciemności świata, który już woła: Alleluja  
Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 2**

Czyny miłosierdzia upodobała sobie Klara od dzieciństwa,  
odbierając pokarm sobie, hojnie biednych wzbogacała.  
Mądrość Ewangelii formowała jej serce,  
ona Bogu jednemu oddała swoje dziewictwo  
przeciwstawiając się rodziny planom o zamążpójściu,  
dusza jej już była obleczona Chrystusem, aby wołano:

Witaj, bo lud Asyżu radował się twoją dobrocią  
Witaj, twoja szlachetność wielu nawracała  
Witaj, bo serce twe było pełne współczucia  
Witaj, owieczko odnaleziona przez Chrystusa

Witaj, bo spełniałaś z gorliwością ducha i ciała nakazy Boga  
Witaj, zachęcająca innych do żywej wiary  
Witaj, wzrastająca z cnót w cnoty  
Witaj, rozlewająca słodką woń czystości

Witaj, bo nie spoczęłaś, póki nie objęła cię prawica Boskiego Oblubieńca  
Witaj, ponad ludzkie zamiary wybrałaś wolę Ojca niebieskiego  
Witaj, całym sercem pokochałaś Miłość niekochaną  
Witaj, dla dóbr wiecznych opuściłaś dobra doczesne

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

**KONDAKION 3**

Dając posłuch naukom Franciszka świętego,  
ochoczo za jego przykładem podjęła pokutę.  
Młode serce oświecone łaską Ojca miłosierdzia  
zapagnęło z tęsknotą niebiańskich zaślubin.  
Patriarcha Braci Mniejszych rozpoznając roztropnie wolę Bożą  
wskazał Klarze drogę nową, na której śpiewano: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 3**

Ewangelii Męki Pańskiej wysłuchawszy, z palmą w ręku,  
wyszła poza obóz, by kurz świata nie skałał zwierciadła duszy,  
przez wąską bramę dom opuściła, by ofiarować siebie,  
jak Zbawiciel do Jerozolimy, tak ona pośpieszyła do Porcjunkuli,  
gdzie bracia czekali nań, rozjaśniając noc światłem pochodni,  
dziewica świata wręczyła list rozwodowy, aby wielu zawołało:

Witaj, bo seraficki Franciszek był ojcem twej drogi  
Witaj, biskup przekazał ci palmę paschalną  
Witaj, przez wąską bramę wkroczyłaś do życia  
Witaj, w obliczu gwiazd poślubiona Bogu

Witaj, bo zakwitła lilia nowa w Pańskim ogrodzie  
Witaj, oblubienico Najczystszego Oblubieńca  
Witaj, pragnęłaś samego tylko Chrystusa  
Witaj, zamieniłaś światowe suknie na pokuty szatę

Witaj, u Matki Bożej Anielskiej znalazłaś schronienie  
 Witaj, cała przylgnęłaś do najśłodszej Matki Dziewicy  
 Witaj, Najświętsza Maryja uczyła cię słuchać głosu Pana  
 Witaj, bo stałaś się początkiem nowej zakonnej gałęzi

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

#### **KONDAKION 4**

Franciszek poprowadził Klarę do kościoła św. Pawła,  
 lecz gdy wieść o jej czynie znana stała się rodzinie,  
 grożąc przemocą, kusząc ponętnymi obietnicami,  
 chcieli oderwać od Króla królów niewiastę poświęconą,  
 lecz ona uchwyciwszy się obrusów ołtarza Pańskiej Ofiary,  
 mężnie przezwyciężyła stałością przeszkody, aby śpiewano: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

#### **STASIS DRUGA**

#### **IKOS 4**

Gdy przeminęły chmury rodzinnego gniewu,  
 spełniły się prorockie słowa Serafickiego Ojca,  
 w kościele św. Damiana zapuściła korzeń latorośl nowa,  
 jak w zagłębieniu skały, gołąbka założyła swe gniazdo,  
 by pokuty łąą, ufnością modlitwy, ciszą samotności  
 wspierać odbudowę Kościoła, świątyni dusz ludzi, którzy wołają:

Witaj, dusza twa spoczywała w cieniu Oblubieńca  
 Witaj, bez sakwy biegłaś za Chrystusem wyswobodzona  
 Witaj, nie cofnęłaś się przed niedostatkiem i utrapieniem  
 Witaj, życiem ukrytym zdobywasz dusze dla Nieba

Witaj, napełniłaś Kościół słodką wonią olejku miłości  
 Witaj, wypędzająca wszelki gwar z duszy  
 Witaj, odkryłaś zaszczyt życia dla Boga  
 Witaj, anielskiego żywota kosztujesz już na ziemi

Witaj, przykładająca serce do obrazu Boskiej Istoty  
 Witaj, dusza twoja przez miłość była mieszkaniem Stwórcy  
 Witaj, pokutą kruszyłaś alabaster swego ciała  
 Witaj, wzniosłaś budowlę cnót na fundamencie pokory

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

#### **KONDAKION 5**

Herold Boży i Kuglarz zobowiązał się przez zakon i osobiście  
 otaczać troskliwą opieką Klarę, swoją roślinkę,  
 która pełne słodyczy wydała owoce w Serafickim Zakonie.  
 Ona od brata Franciszka przyjęła formę życia,  
 słowa jego mądrości zachowywała, razem umiłowałaś ubóstwo,  
 w jedności serc w Bogu zakorzenieni, gdy wołano: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 5**

Innocentego, Namiestnika Chrystusa, ze łzami Klara błagała,  
by swą powagą potwierdził zachowanie świętego ubóstwa.  
Posłuszny Duchowi Pańskiemu, odpowiedział przychylnością,  
tej, która poza Chrystusem nie chciała niczego mieć na własność.  
Nie przyjęła papieża Grzegorza namowy do złagodzenia swego życia,  
walcząc mężnie w obronie cennego przywileju zadziwiła wielu, którzy zawołali:

Witaj, idąca śladami pokory i ubóstwa Chrystusa  
Witaj, bo twoja wierność nie znała ustępstwa  
Witaj, nigdy nie zwolniłaś się od naśladowania Jezusa  
Witaj, nie znałaś, co to oziębłość

Witaj, niepokonana żadną trudnością  
Witaj, przestrzegająca swego postanowienia  
Witaj, już na ziemi cieszyłaś się duszy wolnością  
Witaj, naczynie pokory, skarbiec czystości

Witaj, miłością Boga, dobrocią Jego napomnień ubogacona  
Witaj, Bóg twoim prośbom był przychylny  
Witaj, zatroskana o pokarm niebiański dla duszy  
Witaj, bo zawsze radowałaś się w Panu

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

**KONDAKION 6**

Jak oblubienica prawdziwa, trwała przy Umiłowanym,  
w posłuszeństwie, bez własności i w czystości według Ewangelii.  
W dialogu z Panem zanurzona, ustrzegła duszę przed napaścią próżnej chwały.  
Nie zawiodła jej Opatrzność, cudownie liczbę chlebów pomnożyła,  
karmiła się Słowem Życia, czerpała z ogniska ołtarza Pańskiego,  
słodczą łagodności, zapalała serca do chwały Boga, aby wołano: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 6**

Klara swej rodzonej siostrze wyprosiła tę łaskę,  
by jak w domu, tak w służbie Chrystusa zostały zespolone.  
Bóg stał się słodczą dla Agnieszki, która dla Niego światem wzgardziła.  
Szarpiać niemiłosiernie, wzburzeni krewni chcieli ją zabrać do domu,  
lecz musieli odejść, gdyż Pan uczynił ciężkim jak ołów jej ciało.  
Radują się siostry z Krzyża, dla którego bój stoczyły, by wołano:

Witaj, śpieszą za tobą liczne dziewice  
Witaj, twoja matka stała się twą siostrą w Panu  
Witaj, ceniąca łaskę powołania nad życie  
Witaj, w krótkiej mowie zawierająca inspirację ducha

Witaj, na roli Kościoła zasadziłaś ogród pokory  
Witaj, płodna cnót wszelkich rodzicielko  
Witaj, pokorna służebnico Chrystusa i matko siostr ubogich  
Witaj, uważna w zachęcaniu, miłująca w napominaniu

Witaj, mistrzyni ewangelicznego życia  
 Witaj, ofiara twoja była zaprawiona solą roztropności  
 Witaj, oddana pracy nie gasiłaś ducha pobożności  
 Witaj, na modlitwie wzrastała twoja odwaga

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

### **KONDAKION 7**

Ludność Asyżu tak wiele zawdzięczała świętej dziewicy.  
 Jasna pochodnia jej życia rozbrajała, cichym była upomnieniem.  
 Nie ułękła się Saracenów okrutnych ani wojsk Witalisa.  
 Oddała wszystko Bogu, wpatrzona w Najświętsze Ciało,  
 pociechy głos Pana usłyszała: Ja zawsze będę was chronił.  
 Wrogie szyki odstąpiły spłoszone mocą modlitwy, a wokół śpiewano: Alleluja  
 Alleluja, alleluja, alleluja

### **STASIS TRZECIA**

#### **IKOS 7**

Modlitwą Klara demony wyrzucała odziana w pancerz wiary,  
 czuwaniem i postem odpierała częste podstępny nieprzyjaciela,  
 wzywając Najświętszego Pana Imienia.  
 Nie zwiodły ją złego ducha fałszywe widzenia,  
 doświadczana pokusami pod Krzyż śpieszyła,  
 codzienną wiernością zwyciężała, w ufności wzrastając, aby wołano:

Witaj, moc twoja w słabości udoskonalona  
 Witaj, mająca udział w Jezusowej drodze,  
 Witaj, niewiasto dzielna, mężna Judyto nowa  
 Witaj, zwyciężająca dzięki łasce Pana

Witaj, otulona Bożej Opieki skrzydłami  
 Witaj, córko swego miasta  
 Witaj, mury klasztoru nie oddzieliły cię od cierpień świata  
 Witaj, miłosierdzia oliwą goiłaś rany

Witaj, odnajdująca radość w cierpieniu  
 Witaj, mistrzyni wstrzemięźliwości  
 Witaj, miłość łagodziła udręki twego ciała  
 Witaj, Ojciec Franciszek poskromił tve pokuty

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

### **KONDAKION 8**

Nie mogąc w chorobie celebrować Pańskich Narodzin,  
 cudownego Klara doznała pocieszenia, nie została sama,  
 w niezwykłym widzeniu przeniesiona do braci świątyni,  
 widziała żłobek Dziecięcia, anielskie słyszała śpiewy.  
 Zawsze wpatrywała się w Chrystusa, zwierciadło bez skazy,  
 Siostry tym zachęcone wzrastały wspólnie w miłości Boga i wołały: Alleluja  
 Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 8**

Opoką dla wielu się stała, sam papież ufał modlitwom dziewicy,  
w pokorze o wsparcie prosząc służebnicę Chrystusa,  
Franciszek u niej szukał rady, światła na swoją drogę.  
Ona rozmiłowana w Eucharystii i Krzyża Pana uniżeniu,  
każdego dnia z czułością całowała święte Rany Zbawiciela,  
a inni widząc ją przepełnioną żalem cierpiącego Chrystusa wołali:

Witaj, córko Ojca miłosierdzia  
Witaj, nawiedzana cudownie przez Oblubieńca  
Witaj, Chrystus na sercu twoim złożył pieczęć miłości  
Witaj, z wdzięcznością przyjmująca Boskie dary

Witaj, adorująca zdumiewającą pokorę i ubóstwo Pana  
Witaj, przemieniona przez kontemplację  
Witaj, miłośniczko Krzyża Pańskiego  
Witaj, gotowa na wszystko dla Zbawiciela

Witaj, wznosząca duszę do blasku chwały  
Witaj, bo róża wśród śniegu zakwitła dla ciebie  
Witaj, bo w trudach zajaśniała łaska Boża  
Witaj, cierpliwa w choroby udręczeniu

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

**KONDAKION 9**

Pragnęła tym, które za nią poszły, bardziej służyć niż rozkazywać,  
okazywać szacunek niż być szacunkiem otoczoną.  
Oblubienica Króla nieba ziemi umywała siostrą nogi,  
delikatnie okrywała je w nocy chroniąc przed zimnem,  
najniższe spełniając posługi, jak matka czuła i troskliwa,  
nie słowem, lecz czynem uczyła drogi Ewangelii, a wszyscy wołali: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 9**

Rozeszła się po świecie wieść o szlachetnym jej życiu.  
Praska księżna, w ślad za nią, wzgardziła kruchymi zaszczytami,  
przywdziała pokutną szatę stając się służebnicą Pana panów.  
Klara nową siostrę otoczyła serdeczną opieką,  
połowie swej duszy śląc listy, by wspierać z radością  
tę, która wyróżniona sztandarem najświętszego ubóstwa zawołała:

Witaj, podporo ducha zakonnego  
Witaj, zawiązko pokoju i jedności rodzinnej wspólnoty  
Witaj, strażniczko świętych dziewic  
Witaj, wzorze ubogich Panien z San Damiano

Witaj, miłością zakrywałaś winy  
Witaj, zapobiegliwa w potrzebach  
Witaj, przewodniczek w prawym postępowaniu  
Witaj, delikatna w działaniu

Witaj, zajaśniała twa kobieca wrażliwość  
 Witaj, bo serce twoje dla każdego było otwarte  
 Witaj, głodnych karmiłaś, strapionych pocieszałaś  
 Witaj, twoja wiara oliwą napelniła dzban pusty

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

### KONDAKION 10

Strapienia wielkiego doznała roślinka świętego Ojca Franciszka,  
 gdy przyjaciel wierny, po Bogu jedyna pociecha i umocnienie,  
 zakończył doczesną pielgrzymkę, by w niebios wejść progi.  
 Ze łzami, z pobożną czcią żegnała jego święte ciało  
 cudownie stygmatami Zbawiciela przyozdobione,  
 sama z pokorą strzegła dziedzictwa jego życia, a bracia śpiewali: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

### STASIS CZWARTA

#### IKOS 10

Służebnica Chrystusa była jak drzewo mocne,  
 o rozłożystych gałęziach na niwie Kościoła  
 dając wielu schronienie, pociechę, nadzieję.  
 Świętym znakiem odkupienia oddalała choroby i zmartwienia,  
 czyniąc znak krzyża i błogosławiąc podnosiła upadających.  
 Każdy kto doń pośpieszył, łaski Pana obfite otrzymał, aby wołano:

Witaj, świat otrzymał jasne zwierciadło dobrego przykładu  
 Witaj, ogrody niebieskie zyskały wonną lilię dziewictwa  
 Witaj, anielska w postępowaniu  
 Witaj, doliny Spoletańskiej czysty źródło

Witaj, krokami niewinności pokonałaś świata zmienności  
 Witaj, nie otworzyłaś do narzekań ust bramy  
 Witaj, dzieląca z Odkupicielem ból i radość  
 Witaj, cierpiąca z Panem, by z nim królować

Witaj, pomocnico samego Boga  
 Witaj, milczałaś ukryta w celi, lecz znają cię miasta  
 Witaj, twojej duszy piękność podziwia świat cały  
 Witaj, świętość twoja jaśnieje jak latarnia na górze,

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

### KONDAKION 11

Śmierć cielesna, siostra każdego, już zbliżała się do Klary,  
 gdy sam dostojny papież odwiedził dziewicę świętą.  
 Ona wzdychając do ciała wyzwolenia, prosiła o grzechów odpuszczenie,  
 z bojaźnią i czułą czcią przyjęła święty Chleb Eucharystii.  
 Dostąpiwszy daru zatwierdzenia reguły, uradowana matka  
 pobłogosławiła siostry obecne i przyszłe, które wołają: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 11**

Ta najświętsza dusza uwieńczona wawrzynem wiecznej nagrody,  
 w zamian za lichy popiół otrzymała szatę chwały.  
 Szepcząc do swej duszy z pokorną radością:  
 idź śmiało, bo masz dobrą eskortę na drogę,  
 powierzając Ojcu miłosierdzia oplakujące ją siostry,  
 podążyła za Najświętszą Panną i orszakiem dziewic, które śpiewają:

Witaj, pątniczko wstępująca do królestwa niebieskiego  
 Witaj, błogosławiąca Pana za dar życia  
 Witaj, widziałaś przed śmiercią Króla chwały  
 Witaj, Ten, który cię uświęcił, ukochał czułą miłością

Witaj, Oblubieniec ozdobił cię złotą koroną  
 Witaj, siostró, oblubienico i matko Syna Najwyższego Ojca  
 Witaj, oczy Pana nie widziały w tobie nic niedoskonałego  
 Witaj, szczęśliwa uczestniczko uczty Baranka

Witaj, zachowanej dla miłujących kosztujesz słodczy  
 Witaj, złączona na wieki z Królem w niebiańskiej komnacie  
 Witaj, z serafinami śpiewasz pieśń wieczną  
 Witaj, bo blask nieba zajaśniał w tobie

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

**KONDAKION 12**

Uroczyście odprowadziły ją wdzięczne tłumy w ostatnim pochodzie,  
 w obecności Wikariusza Chrystusa, dostojników grona,  
 wśród hymnów, przy dźwięku trąb i w podniosłej radości,  
 złożono święte ciało w grobie, gdzie ongiś spoczął Ojciec Seraficki.  
 Przez dobrodziejstwa uzdrowień prawica Chrystusowa  
 wsławiła cudami to miejsce, gdzie wierni wielbiąc Boga wołają: Alleluja

Alleluja, alleluja, alleluja

**IKOS 12**

Wesel się Kościele święty, wesel ludu Boży,  
 na nieba firmamencie zabłysła nowa gwiazda.  
 Wesele aniołów, siostr korona, matka każdego,  
 już u tronu chwały Boga, orędownictwem nas ochrania,  
 abyśmy obmyci w drogocennej Krwi Chrystusa,  
 nie straciwszy żadnego owocu Boskiej miłości wołali:

Witaj, z Panem przebywasz w chwale  
 Witaj, podążasz za Barankiem w białą szatę odziana  
 Witaj, klejnocie szlachetny nowego Jeruzalem  
 Witaj, skarbnico najserdeczniejszej miłości Boga

Witaj, córko wiecznego światła  
 Witaj, oliwko zasadzona w raju Boga,  
 Witaj, arcydzieło Bożej Łaski  
 Witaj, gronem świętych otoczona

Witaj, pokorna na ziemi, w niebie wywyższona  
 Witaj, bo nie wzgardziłaś naszą prośbą  
 Witaj, przemożna nasza Opiekunko  
 Witaj, Bożych tajemnic Nauczycielko

Witaj, Święta Klaro, oblubienico Chrystusa

### KONDAKION 13

Zajaśniała w życiu, po śmierci promieniuje,  
 któż zdoła wysłowić zasługi Klary, którą słąwią pokolenia?  
 Niech jej modlitwa, jak kadzidła woń miła Niebu, to wyjedna,  
 by Pan był zawsze z nami, a my zawsze z Nim byli.  
 Połączeni w wierze, nadziei i miłości po ziemskim żywocie  
 dostąpili oglądania Bożego Oblicza z aniołami, którzy wołają: Alleluja  
 Alleluja, alleluja, alleluja

### PROEMION

Ojcu, Synowi, Duchowi sława, cześć i chwała  
 za cnót perłami ozdobioną świętą Klarę,  
 która jaśniej w niebie promienna zasługami,  
 olśniewa na ziemi cudami, imieniem jasna,  
 miłością najjaśniejsza, uboga dziewica objęła ubogiego Chrystusa,  
 teraz modłami swymi prowadzi do Królestwa Bożego, tych, co wołają:

Bądź pozdrowiona, Święta nasza Matko Klaro

#### Modlitwa za kończenie Akatystu ku czci św. Klary z Asyżu

O, święta Klaro, nowa gwiazdo świętości blaskiem zajaśniałaś na firmamencie nieba! O, święta Klaro, wyposażona w wielorakie tytuły jasności – jasna imieniem, jaśniejsza cnotami! Ewangeliczna lampa na wyżynach nowego Jeruzalem, oświecaj szlak naszej codzienności, abyśmy pielgrzymując do domu Ojca miłosierdzia nie zagubili się, lecz odrzuciwszy wszelki ciężar grzechu, z ufnością podążali za Dobrym Pasterzem i jedynym Zbawicielem dusz. Ty, któraś ukochała Go całym sercem, naucz nas, pokorna oblubienico Króla królów, jak pielęgnować i zachować nietknięty skarb – perłę łaski chrztu świętego i chlubić się mianem chrześcijan i wiernych dzieci Kościoła Świętego okazując się nimi bardziej w czynie niż w mowie.

Pani wielce szlachetna we współczuciu, roztropna w milczeniu, a dojrzała w mówieniu, naucz nas pragnąć bardziej służyć niż władać, bardziej okazywać szacunek niż szacunku doznawać. Ty, która w ogrodzie św. Franciszka, zakwitłaś wspaniale roztaczając słodką woń ewangelicznego życia pokory, czystości i ubóstwa, wspieraj nas, abyśmy zawsze trwali w winnym krzewie, jakim jest Chrystus, wydając szlachetne owoce pokuty i nawrócenia, wiary, nadziei i miłości. Drzewo potężne w cieniu, którego chronią się pokolenia wiernych i poszukujących Boga! Czysty źródło na dolinie Spoletańskiej, dawaj nam wciąż tę orzeźwiającą wodę twego świadectwa na pożytek dusz i ożywienie szczerej pobożności.

Niech, tak jak dla Ciebie, tak i dla nas, Pan Jezus stanie jest Zwierciadłem, w które zawsze będziemy się wpatrywali rozważając to Najświętsze Oblicze – pokorne, zranione i zmartwychwstałe – aby nic nas nie oderwało od Tego, który jest Miłością. Niech to Oblicze kontemplujemy, do Niego niech kierujemy nasze myśli i całym sercem pragnąć Go naśladować. Bądź przy nas, wspierając swym możliwym orędownictwem, aby nasze życie stało się pieśnią uwielbienia Tego, który dla naszego ocalenia, pierwszy nas umiłował, stał się Synem Dziewicy, przyjął Mękę i w zmartwychwstaniu śmierć pokonał, aby dać nam życie na wieki. Do tej chwały wiecznej wprowadź, Święta Klaro, tych, którzy słąwiąc twoje zasługi i rozpamiętując Twoją drogę, do Ciebie uciekają się prosząc o pomoc. Wyjednaj nam tę szczególną łaskę, która Tobie dana była, aby w ostatniej chwili naszego ziemskiego życia płaszczem swej opieki otuliła nas Niepokalana Matka. Niech takie będą nasze dni, abyśmy mogli, zamykając oczy na blask doczesnego słońca, wyznać, jak Ty, św. Klaro, że błogosławiony jest Pan za to, że nas stworzył i szczęśliwa jest dusza nasza, bo Ten, który nas stworzył, uświęcił i kochał czułą miłością, zawsze troszczył się o nas. O, św. Klaro, Matko i Siostrzo, Ty, która wielu doprowadziłaś do pokuty i wielu do życia, wstawiaj się za nami do Pana, którego my wielbimy za cuda, jakie w tobie i przez ciebie zdziałał i wciąż czyni ku pokrzepieniu serc wielu. Amen.